

[Lysholt Hansen.]

arbejdsledige. Selvom skolens undervisning ikke netop er for arbejdsledige, er dog en meget stor del af dens elever ledige en del af vinteren.

Skolen har søgt såvel arbejdsministeriet som arbejdsdirektoratet om et tilskud på 150 000 kr., men en sådan bevilling kan naturligvis kun gives i forståelse med handelsministeriet; iøvrigt har man endnu ikke modtaget noget svar på henvendelsen.

Skolen havde den 1. april 1951 et akkumuleret underskud på 80 000 kr. og regner med et yderligere underskud i 1951—52 på 80 000 kr. Under sådanne omstændigheder er det livsvigtigt for skolen, at den i løbet af meget kort tid kan få bevilget det beløb, der er søgt om. Jeg vil derfor gerne rette den forespørgsel til de pågældende ministre, hvad de agter at gøre i anledning af den akutte krise, hvori Arbejdsteknisk Skole befinder sig.

I første omgang behøver skolen hjælp med øjeblikkelig virkning til dækning af indeværende års udgifter, men i anden omgang er det nødvendigt, at der bliver skabt en helt ny tilskudsordning, der svarer til arbejdsmandens egne vilkår på arbejdsmarkedet.

Skolen sorterer under de tekniske skolers fagskoleudvalg, der består af mestre og svende og repræsentanter for skoler for håndværkere. To medlemmer af dette fagskoleudvalg har fremført det forslag, at Arbejdsteknisk Skole bør flyttes over til arbejdsministeriet. Jeg vil tro, at det vil være lykkeligt for arbejdsmandens dygtiggørelse, om Arbejdsteknisk Skole kan koordineres med arbejdsministeriets egne kurser for arbejdsmænd. Arbejdsministeriets embedsmænd har stor sagkundskab vedrørende arbejdsmandens forhold på arbejdsmarkedet og vedrørende undervisning af arbejdsmænd.

Jeg vil derefter spørge om, hvorvidt de pågældende ministre vil tage initiativet til, at der udarbejdes en tilskudsordning for Arbejdsteknisk Skole, eventuelt gennem en overflytning til arbejdsministeriet, således at skolen ved indgangen af næste finansår kan have klare og sikre vilkår at arbejde under. En sådan tilskudsordning må være så elastisk, at skolen kan fortsætte sin ekspansion. På side 53 i „Evner, der kalder“ anføres det, at skolen vil kunne dække hele arbejdsmandsstanden, når den er blevet tre gange så stor som nu, og det er muligt at få gjort skolen så stor.

Statens tilsyn med håndværkerundervisningen har tillige med håndværkerundervisningens fagskoleudvalg stillet det forslag,

at eleverne ved Arbejdsteknisk Skole selv må udrede 40 kr. i skolens første år, 40 kr. i andet år og 20 kr. i tredje år. Såvel Arbejdsgiverforeningens som Dansk Arbejdsmands Forbunds repræsentanter i bestyrelsen har taget afstand fra denne tanke, fordi det vil være ensbetydende med, at skolen aldrig vil have chance for at nå sit mål, at dække hele arbejdsmandsstanden. Det vil, tør jeg sige med det nære kendskab, jeg selv har til skolen og til arbejdsmændenes økonomiske forhold, være ensbetydende med, at skolen i løbet af kort tid må opgive sit arbejde på grund af manglende tilslutning.

På det forslag til finanslov, vi her behandler, er tilskuddet til skolen opført med 244 900 kr. mod sidste år 225 000 kr., et beløb, der slet ikke svarer til den udvikling, skolen er inde i. Hvis man virkelig vil målet: en øget produktion, må man også ville midlerne: skabe de nødvendige forudsætninger. Denne skole er et af de midler, vi har for hånden, og i forhold til de store produktionsværdier, der her kan indvindes, drejer skolens behov sig om små beløb, selvom der også bør skaffes midler til, at teknisk materiale kan ambulere mellem skolerne, således at eleverne kan komme til at udføre flere praktiske øvelser, end tilfældet er i dag. Spørgsmålet er, om samfundet for i første omgang at spare nogle tusinde kroner, i det lange løb vil snyde sig selv for de store værdier, der kan indvindes gennem denne produktionsfremmende faktor. Jeg håber derfor, at de respektive ministre vil tage skolens problem op til en hurtig og fordomsfri drøftelse med de interesserede parter.

Endelig har jeg et spørgsmål til den højtærede landbrugsminister.

Fra flere forskellige købmænd og brugsforeninger på Lolland-Falster har man rettet henvendelse til det ærede medlem hr. Svend Jørgensen og mig, fordi veterinærmyndighederne har grebet ind overfor disse forretningers salg af forskellige pålægsvarer fra de nuværende butiklokaler. Veterinærmyndighederne kræver, med henvisning til landbrugsministeriets bekendtgørelse af 15. oktober 1949 om indenrigs kødkontrol, de pågældende forretningers lokaler ændret, så de bliver i overensstemmelse med forskrifterne — eller også må de omgående ophøre med salget af de forskellige pålægsvarer: røget og saltet flæsk, røgede snitter, uafskåret spegepølse, svinefedt i pakker eller blærer samt diverse tilberedte pålægsvarer til udskæring, herunder leverpostej.

Fra Fællesforeningen for Danmarks Brugs-